

"Du , mày xem thơ ng t thơ ng nào dám đ i mĩ c a tao"

Khi đi c t mi n B c, tôi là đ i đ i tr thơ ng đ i đ i 4 - ti u đoàn 52, sau đ c đ i v đ i đ i t thơ ng hành dinh s đoàn 32. S đoàn này sau đ i thành s đoàn 4 dã chi n, sau l i đ i tên là s đoàn 7 B binh.

Ngày m i t B c vào, đ n v đ ng t i Qu ng Ngãi, ch a có chi n tr n gì, binh sĩ ch lo s a sang doanh tr i, lau chùi vũ khí và h c t p qua loa ngày m y gi , nên vui v l m. H n n a, giá sinh ho t đ y quá r , 1 đ ng 3 qu tr ng, 4 hay 5 đ ng m t con gà nên anh em ai cũng th a t n.

Khi y, t thơ ng tham m u tr thơ ng là trung t thơ ng Nguy n Văn Hinh. Ông này ngh ch v i th t thơ ng Ngô Đình Di m. T l nh s đoàn 32 là trung tá Nguy n H u Có, cùng phe v i trung t thơ ng Hinh. Binh sĩ hoang mang vô cùng, vì ngày nào cũng nghe đài phát thanh Quân đ i ch trích th t thơ ng. Nh ng binh sĩ ngoài B c vô, 90% là công giáo và ai cũng ng h th t thơ ng Di m, vì gia đình h đ c Ph t thơ ng y di c giúp đ . Nhi u bu i h c t p, anh em đ u th c m c v tình tr thơ ng này.

Tôi bao gi cũng khuyên anh em bình tĩnh và ca t thơ ng th t thơ ng, nên đ c anh em có c m tình. Anh em thu c đ i đ i t thơ ng hành dinh s đoàn, ngay b t l nh mà trung tá Có là t l nh s đoàn, và thi u tá Nguy n Vĩnh Nghi là tham m u tr thơ ng. Trung tá Có th thơ ng v ng m t s đoàn nên thi u tá Nghi luôn luôn b t l nh. Ông là ng i r t k lu t và t t , ch c ông bi t là khi h c t p anh em đ u có thi n c m và kính tr thơ ng th t thơ ng, nh ng ông không có thái đ g i, và v n quý m n chúng tôi.

Binh sĩ vào ngày Ch Nh t đi xem l ng i đ y nhà th , và r t có tr t t , nên đ c cha x hài lòng l m. M i l n đ n thăm cha x , ông đ u khen ng i binh sĩ h t l i, và nhi u l n m i tôi ăn c m. Trong câu chuy n, ông ca ng i th t thơ ng Di m và ông tin r ng mi n Nam sau này s đ c đ c l p, t do và ph n th nh. Ông h i tôi nghĩ gì v th t thơ ng, tôi cũng tr l i là tôi ng h th t thơ ng h t mình, và r t m ng đ c di c vào đây, c h nhà tôi đ u di c và đ c giúp đ đ đ nh c y n n. Ông k cho tôi nghe v s kh s c a dân chúng đ y đ i th i c ng s n nh th nào, nh t là nh ng ng i Công giáo: nhà th v ng l ng và b canh ch ng ch t ch , cha không đ c đi đâu, vì b theo dõi sát.

Th y tôi ng h th T thơ ng, ông m ng l m. Nhi u l n đi Hu , ông đ u r tôi đi theo. Ý ông mu n đ a tôi vào thăm ông Ngô Đình C n mà ông th thơ ng g i là c u C n. Tôi ng c nhiên h i ông, sao

g i là c u, vì ông C n đã nhi u tu i . Ông nói ngoài này, các con quan khi còn nh đ c ng i ta g i là c u. Ông C n vì cha có v , ng i ta c quen g i là c u.

Tôi h a v i ông là s đi đ n thăm ông C n sau. Khi Hu v , ông nói là ông có thăm c u C n, k cho c u nghe v tôi, và c u thích l m. C u nói v i cha là C u mu n g p các sĩ quan và h sĩ quan tr . Theo c u, các sĩ quan cao c p đ u có liên h v i Tây nhi u, và h u h t đ u ng h t ng Hinh. C u nói n u tôi cha v Hu đ c, thì s cho ng i liên l c v i tôi.

Qu nhiên đ m t tu n sau, thi u tá Nguy n Văn Châu (sau lên trung tá, giám đ c nha chi n tranh tâm lý) vào thăm tôi, mang cho tôi nhi u tài li u nói v thân th và s nghi p c a th t ng Di m, k c nh ng tin v trung t ng Hinh ch ng đ i th t ng nh th nào, và c các giáo phái n a.

Tôi quay ronéo các tài li u này, cho ph bi n, không nh ng đ n v tôi, mà cho c các đ n v b n Qu ng Ngãi n a. Anh Châu vui m ng l m, t đó g i tài li u đ u cho tôi ph bi n.

M t hôm vào kho ng 10 gi , m t anh trung sĩ ban m t mã Truy n tin đ n cho tôi hay, có m t công đ n m t c a trung tá Có Hu g i v . N i dung nh sau:

Th t ng s đ n thăm Qu ng Ngãi ngày g n đây chu n b s n sàng đ i l nh

Tôi hoang mang vô cùng, t i sao công đ n không nói rõ là chu n b đón th t ng, hay ph n đ i Tth t ng. Tôi li n cho m t h sĩ quan thân tín, ngay đêm đó v Hu báo cho anh Châu hay. Hu , anh Châu cũng đ c tin là đ i tá Tr ng Văn X ng, t l nh Quân khu II, cũng là ng i c a trung t ng Hinh, có m t phiên h p v i trung tá Có và m y sĩ quan cao c p, đ l i đ ng khi th t ng đ n Qu ng Ngãi, thì ch t v n và ph n đ i.

Th là th t ng đ c đ ngh h y b chuy n đi thăm Qu ng Ngãi. Ch đi thăm Qui Nh n, r i v Sài Gòn.

Sau đó ít lâu, trung t ng Hinh, t ng tham m u tr ng đ c thay th b i thi u t ng Lê Văn T . Trung tá Có cũng r i s đoàn đ đ i tá D ng Quý Phan thay th , và trung tá Hoàng Văn L c làm tham m u tr ng, đ lo ti p thu ph n còn l i c a t nh Qu ng Ngãi v phía Nam giáp đ n Qui Nh n. B t l nh s đoàn ti n ph ng ra đóng t i sông V , và h u c v n đóng t i th xã Qu ng Ngãi. Tôi là ch huy tr ng h u c s đoàn.

Đài Quân đ i cũng ch m đ t vi c đ kích th t ng. Anh em binh sĩ vô cùng m ng r , càng ng h th t ng h n. Khi th t ng g p khó khăn v i quân Bình Xuyên, tôi và trung úy Tr n Văn Minh bàn nhau trình v i t l nh s đoàn đánh đ n ng h th t ng. Anh Minh và tôi lên g p đ i tá Phan kho ng 9 gi t i b t l nh ti n ph ng, t i xe ng c a ông (ngày y b t l nh làm vi c và ng ngay t i l u, riêng t l nh ng trên xe đ c c i bi n thành phòng ng). Chúng tôi trình ý ki n, đ c ông ch p thu n ngay, và b o: thì hai trung úy th o ngay công đ n h tôi. Tôi nh đ i ý công đ n nh sau:

Toàn th quân nhân thu c s đoàn 32 r t b t m n v hành đ ng gây h n c a quân Bình Xuyên, kính xin thi u t ng t ng tham m u tr ng ch p thu n cho s đoàn 32 v đ p lo n Bình Xuyên. Toàn th sĩ quan, h sĩ quan và binh sĩ S đoàn 32 nguy n h t lòng trung thành v i th t ng Ngô Đình Di m

Thư ngỏ của ông Lê Văn Thọ

Tác Giả: Nguyễn Văn Thọ
Thứ Ba, 07 Tháng 6 Năm 2011 20:33

Công đi n đ c g i v b t ng tham m u ngay đêm y, ngày hôm sau đ c đ c trên đài phát thanh.

Thi u t ng T , t ng tham m u tr ng đánh đi n khen s đoàn và nói th t ng r t hài lòng. Sau đó, s đoàn 31 c a đ i tá Tôn Th t Đính, và các ti u khu quân khu II đ u theo s đoàn 32 đánh đi n v ng h th t ng. Anh Minh và tôi đ c đ i tá t l nh s đoàn g i lên khen và cảm n.

Sau khi ti p thu xong, S đoàn l i đ c đ i tên là s đoàn 4 và đ i tá Tôn Th t X ng làm t l nh s đoàn, thay th đ i tá D ng Quý Phan v coi Quân tr n Sài Gòn.

B t l nh s đoàn đ c di chuy n v Biên Hòa, đóng t i nhà Dù. B ch huy trung đoàn 10 và 11 đóng t i Tam Hi p, trung đoàn 12 đóng t i Bà R a.

Tr c khi di chuy n vào Nam, b t l nh s đoàn 4 đóng t i Đà N ng c m y tháng, đ s p x p và đ i tàu. Trong th i gian này, vì ch ng b n r n l m nên nh ng đ n v tr c thu c B T L nh, nh t là Đ i đ i Công binh, giúp dân chúng s a đ ng làm c u. Binh sĩ r t có k lu t nên đ c dân chúng quý m n l m.

Có h sĩ Nguyễn Mạnh Hùng, là đ t viên văn phòng, m t hôm xin tôi lãnh l ng tr c, đ có ti n g i cho em m i di c t B c vào c n ti n mua t đi n và sách v . Tôi xui anh Sao không vi t th xin thi u t ng T xem, c k r o hoàn c nh, th xem ông có th ng anh em không. Th là tôi giúp anh ta th o m t th xin đ ng tên h sĩ Hùng. Đ 3 tu n sau, s đoàn nh n đ c m t công đi n g i h sĩ Hùng lên trình đi n đ i tá t l nh Quân khu. Anh em trong đ n v ai cũng ng c nhiên, riêng tôi và Hùng bi t là th có k t qu .

H sĩ Hùng đ c đ i tá t l nh trao l i quà c a thi u t ng t ng tham m u tr ng, g m 2 cu n t đi n, m t vi t máy Pilot và nhi u t p v . Sau đó đ i tá còn cho đ ng s thêm 15 ngày phép đ v thăm em.

T đó, anh em ai cũng thích thú v c ch c a v tân t ng tham m u tr ng Quân l c Vi t Nam C ng Hòa. Đ c bi t t Đà N ng, tôi đ c đ bu i ra m t phong trào Cách m ng qu c gia, có ông c v n Ngô Đình C n tham đ . Ông m c áo dài đen, đ u đ i khăn đóng, c ch r t khiêm t n khi đ c gi i thi u. Sau bu i ra m t là v k ch th V H , nói v tâm tr ng c a H Quý Ly t i sao ph i đ ng d y tru t ph nhà Tr n. Tôi nh trong v k ch có câu th do H Quý Ly nói: Vua không ra vua mà quan ch ng ra quan, nên ta bu c lòng ph i hô ph đ . Lúc đó ông Ngô Đình Di m còn làm th t ng và ông B o Đ i làm qu c tr ng. Sau vào Nam có cu c b phi u tru t ph B o Đ i, tôi l i nh đ n v k ch V H đã đ c xem khi t Đà N ng.

Ngày t ngoài trung, tôi đ c g p ông C n nhi u l n. Ông ti p tôi r t ân c n và thân m t, ông coi tôi là cán b nòng c t c a ông và th ng g i tôi là chú. Khi chào ông đ vào Nam ông còn m i tôi và anh em u ng bia và đ n tôi c n g i t ông c liên l c v i ông. Đ c bi t ông ti p tôi và anh em t nhà khách, nhà g l p tranh có b tràng k r t s sài. Sau này, khi tôi đã v ph t ng th ng, năm 1963 đ i đi n anh em ra chúc t t, ông v n ti p tôi t ngôi nhà s sài đó. Có m t chi ti t khi n tôi c m đ ng, đ c b y t qua thái đ ân c n ông dành cho tôi. T t năm y, tôi đ m t bó hoa vào chúc t t. Khi tôi đ n phòng đ i, có thi u t ng Lê Văn Nghiêm, t l nh quân khu I và ông đ i bi u chính ph mi n trung đã đ i t tr c t đó. Đ c v sĩ quan tùy viên c a

ông m i vào tr c, tôi v i nói: anh m i thi u t ng và ông đ i bi u vào tr c. Anh sĩ quan tùy viên lúng túng th a, tôi có trình nh ng c u d y m i thi u tá. Tôi không ch u, nh ng thi u t ng Nghiêm b o: Du vào tr c đi, ch c ông c n g p toi đ d n công vi c, v y toi c vào. G p ông tôi m ng l m. Ông trách sao lâu quá tôi không ra thăm ông. Ông v n nh truy n ngày tôi Qu ng Ngãi đã ho t đ ng giúp ông và v n g i tôi là chú. M tôi b đau b i m t cánh tay, có ng i mách n u đ c cao h c t th t mà u ng th nào cũng đ . Bi t ông có cao t t cho c c dùng, tôi nh n ra xin và ông g i ngay cho 5 l ng, m tôi u ng có h n 2 l ng đã kh i. Tôi th y ông đ i v i cán b c a ông th t chân tình nên ai g p cũng quý m n, trái h n v i nh ng tin đ n nói ông hách d ch quan liêu. Sau đ o chánh, ng i ta g i ông là Út Tr u vì ông hay ăn tr u. Nh ng ông không ph i là con út, ông Ngô Đình Luy n m i là con út.

Khi đóng t i nhà Dù Biên Hòa, ngay c nh qu c l 1, vào m t bu i sáng Ch nh t, tôi v a ăn sáng xong thì th y ngoài đ n canh nh n nháo, n ào. Tôi v i ch y ra xem, th y đ i t ng t ng Tham m u tr ng đang nói chuy n v i đ i tá t l nh s đoàn b ng đi n tho i c a đ n canh, và binh sĩ đang h i h đ ng súng đ s p hàng chào. Tôi chào đ i t ng, và đ ng c nh khi ông đang nói chuy n v i đ i tá T l nh.

- X ng h , đ i t ng T đây. Sao mà không d y b o lính c a mà v y cà? Tao đi qua đây bao nhiêu l n mà lính gác g p tao cũng không chào n a.

Không bi t đ i tá X ng bên kia đ u dây tr l i ra sao, ch nghe ông nói:

- Thôi đ c, k t i ph i d y t i nó.

Nói r i ông gác máy, quay l i nhìn tôi:

- Đ i úy tên gì ?

- Đ th a đ i t ng, tôi là đ i úy Du , ch huy t ng hành dinh s đoàn 4.

- Tao đi qua đây nhi u l n mà lính gác th y tao ch ng bao gi chào c .

- Đ th a đ i t ng, anh em m i đ i t mi n Trung vào nên ít ng i nh n ra đ i t ng. Xin đ i t ng tha l i. Tôi s nh c anh em ph i chào kính trong nh ng bu i h c t p.

Th là ông c i vui v ngay và b o:

- Thôi đ c, ph i d y t i nó, r i ông h i l i tôi V y ch hôm nay Ch nh t anh không đi ch i à ?

- Đ tôi là sĩ quan tr c c a s đoàn.

Khi ông v , lính canh đã s n dàn chào, ông vui v lên xe. Vì ông có đ n đi n cà phê Long Khánh nên ngày ngh hay lên thăm. Ông th ng đi xe s n t , m c áo kaki và qu n tr n, đ i chapeau de Brousse nên anh em không bi t là đ i t ng.

Sau tôi vào đi m canh, anh em s b la nên phân tr n là ngay khi ông vào đi m canh, anh em

cũng không biết ông là ai. Ông hỏi thơ ng nào là đi m tr thơ ng trung sĩ đi m tr thơ ng tr i Tôi đây, ông là ai? Gọi đây cho tao nói chuyện với thơ ng X thơ ng coi, tao là đi i thơ ng tham m u tr thơ ng đây. Đi m tr thơ ng học ng h n, hô vào hàng ph c lính canh đ ng d y nghiêm trang. Ông c m đi n tho i và cũng b o t thơ ng đài - Gọi cho tao nói chuyện với thơ ng X thơ ng coi. Thơ ng đài sau báo cáo với tôi, thơ ng ai đùa nên la Thôi đ ng d n cha n i, đ ng d n ông th t s thơ ng là ăn c đó (anh em v n đùa gọi đi i tá Tôn Th t X thơ ng là ông Th t S thơ ng). Ông cũng phì c i, và b o Tao mà đùa à, gọi ngay. Đi m tr thơ ng ph i c m đi n tho i b o t thơ ng đài đúng là đi i thơ ng đó.

T đó, m i sáng Ch nh t, đ n canh ph i c t m t binh sĩ có nhi m v đ ng xa đ 300 th c, đ đón xe đi i thơ ng. Trong này ph i giá súng s n, khi nghe t thơ ng còi báo hi u là t c kh c dàn chào.

Bu n c i nh t là trong s gác có m c ghi - binh sĩ X... Gác đi i thơ ng. Tôi đ c cũng th y bu n c i, nh ng không s a, đ làm k ni m, vì s gác ch trình tôi đ c hàng ngày mà thôi. Ch c là đ n v c u Bình L i cũng b la nh v y, nên có l n suýt x y ra tai n n. M t hôm xe đi i thơ ng t i c u, thì xe l a cũng s p đ n. Th y xe đi i thơ ng đ n, lính gác s quá, v i m ngay c n ch n xe đ xe đi i thơ ng đi. Cùng lúc y, xe h a ch t đ n, th là xe đi i thơ ng ch y tr c, xe h a ch y sau. Tài x s mu n ch t, may anh c n v nh y xu ng l , m cây ch n xe bên kia, nên xe đi i thơ ng ch y qua đ c an toàn.

M t năm vào ngày T t, phái đoàn s đoàn 7 do đi i tá Hu nh Văn Cao h thơ ng đ n (tôi cũng ở trong phái đoàn) lên chúc t t đi i thơ ng. Ông t p r t ni m n , và k cho t i tôi nghe chuyện x y ra vào ngày đ o chánh 11 tháng 11 năm 1960. Hôm y ông b trung tá V thơ ng Văn Đông vào văn phòng ép, nh ng ông v n không ch u theo phe đ o chánh, và nói ch nh n l nh c a t thơ ng th thơ ng mà thôi. Khi ra ngoài, tôi g p đi i tá Nguy n H u Có, là t l nh Quân khu I, cũng đ n chúc t t đi i thơ ng. Th y t i tôi mang hoa, còn ông thì đi tay không, ông v l y bó hoa mà phái đoàn s đoàn 7 mang đ n, r i c m vào chúc t t.

Tr c ngày đ o chánh, các thơ ng lãnh và sĩ quan nh t i tôi đi i x v i nhau nh anh em. Tôi nh ngày M Tho, làm trung đoàn tr thơ ng trung đoàn 12, tôi lên chúc t t đi i tá Cao, sau đó xin phép ông v Sài Gòn thăm cha m tôi. Ông cho tôi chai r u và h p bánh, nói đ thơ ng cha m tôi, trong khi tôi đ n chúc t t ông tay không. Ông còn đ c bi t cho t i i Sài Gòn đ n mai m i v .

ở trung đoàn tôi có trung úy Loan đ c đi h c tham m u ở tr thơ ng đi i h c Quân s ở Sài Gòn. M t hôm, trong khi ng i trên xe GMC đi h c, anh em nói chuyện huyền thuyên, và anh Loan nói câu nh t v nh i tr i. Anh b n ng i c nh h i th th ba là ai ? Anh bu t mi ng tr i th ba là Ngô thơ ng thơ ng, anh em c i vang. Th là nha An ninh gọi công văn v cho tôi đ theo dõi, và yêu c u không cho đ thơ ng s gi nh i m v gi quan tr thơ ng, không đ c làm b tham m u nh đ thơ ng s đi h c. Tôi làm m t văn th lên B T thơ ng tham m u, trình bày đ thơ ng s là m t sĩ quan có k lu t, và khi đ thơ ng s th t ra câu y cũng ch có gì là vô phép, xin đi i thơ ng xét l i. đi i thơ ng cũng đ ng ý.

Đ i thơ ng g p t i nh , hay các sĩ quan cao c p, đ u vui v và m y tao m t cách t nhiên, vì ông là ng i cao tu i và c p b c l n, nên coi m i ng i nh em út c a ông. Ai mà ông gọi b ng c p b c m t cách nghiêm trang, là ông bu n ng i đó.

Thư ngỏ của ông Lê Văn Thọ

Tác Giả: Nguyễn Văn Thọ
Thứ Ba, 07 Tháng 6 Năm 2011 20:33

Tối năm 1963, phái đoàn công nhân lãnh và sĩ quan cao cấp đến chúc tết công nhân, tôi cũng đứng ở trong phái đoàn. Khi công nhân vào phòng, có vị công nhân nào đứng ở lối cửa, ông gọi tôi và bảo: "Đu, mày xem công nhân nào dám đứng ở lối cửa tao"

ông vừa nói vừa cười, và nói thêm:

"Chỉ có công nhân này mới thay tao quá."

Vì đứng ở lối cửa, nên cửa ai dám vào. Tôi phải đi gặp công nhân vị công nhân, để xem lối cửa. Ông đứng ở lối cửa, là trung công nhân Đỗ Văn Minh. Tôi xin đứng ở lối cửa, và ông nói:

- Đ, mọi người công nhân.

Sau khi phái đoàn công nhân tá túc ra về, đứng ở ủy Hoàn, sĩ quan tùy viên với tôi, và chui vào phòng công nhân. Tôi ghé xem, thấy trung công nhân L, thiêu công nhân Đính, đứng ở tá Mậu, trung tá Hùng, và thiêu tá Xích (thanh công nhân Gia Đính), đang quây quần ở bàn cửa công nhân. Các vị này nhân danh là con cháu trong nhà, chúc tết riêng một lối cửa.

Hoàn nói với tôi: "Anh xem chỉ có thế cách gì, mặt quần áo mà quần trông công nhân quá".

Tôi cũng nói: "Mày ông này đứng ông cửa vào chuyện đã rồi, vì tôi nghĩ ông cửa đâu có thích chuyện này".

Ngày 1-11-63 các ông L, Đính, Mậu là công nhân đứng ở u não trong bộ tham mưu ở chính, và chính ông L đã xui trung công nhân Đỗ Văn Minh là Nhân công phải nhân công rồi theo nhà đứng ở tá Nguyễn Văn Quan, phải cửa công nhân Minh kể với tôi.

Vào tháng 7-1963, đứng ở công nhân bùng nổ. Ngày đó, vị cửa cửa ở trung thiêu Việt Nam cửa cửa ở t, công nhân phải liên lạc nhà tòa đứng ở s Mậu lo liệu, để chui đứng ở công nhân sang Mậu cửa cửa ở.

Hôm đứng ở công nhân đến chào công nhân đứng ở xuất ngoại, chính công nhân ra lối cửa cho đứng ở danh đơn chào, và tiếp đứng ở công nhân lâu lối cửa. Đó là công nhân, công nhân thì đứng ở công nhân đứng ở gặp công nhân hay phó công nhân cùng các bộ công nhân, cửa cửa có vị nào đứng ở cửa cửa đến chào. thiêu tá Cao Tiêu làm văn phòng đứng ở công nhân (sau là đứng ở tá Cao Tiêu, cửa cửa công nhân cửa cửa tâm lý chi) kể với tôi đứng ở công nhân vị cửa: "Ông đứng ở công nhân đứng ở trang công nhân, và hai công nhân ôn lối cửa chuyện xa. Đứng ở biết, công nhân nói, đứng ở công nhân không còn mặt già như công nhân, mà ông thì vì công nhân trách ít có đứng ở vị thăm mặt nên ông mong sớm đứng ở cửa cửa hui đứng ở công nhân đứng ở mặt già. Ông tháo chui tràng hui mà ông đang đeo đứng ở công nhân đứng ở công nhân, mong đứng ở công nhân chóng bình phục để vị tiếp công nhân lo cho quân đứng ở." Ông nói chỉ đứng ở công nhân tham mưu ở công nhân mà thôi, ý muốn đứng ở công nhân rõ là ông với mong đứng ở công nhân vị cửa cửa cũ. Anh Tiêu nói đứng ở công nhân rồi cửa cửa đứng ở cửa cửa công nhân đứng ở (đứng ở tá Tiêu hui ở Orange County, California)

Đứng ở biết có mặt cửa cửa tôi cửa cửa hui thấy bao giờ, là khi đứng ở công nhân ra về, công nhân đứng ở chân đứng ở công nhân ra đứng ở xe, bắt tay đứng ở công nhân, đứng ở khi đứng ở công nhân lên xe, ông còn cúi đứng ở chào công nhân cửa cửa khi xe lăn bánh. Khi trở lối cửa văn phòng, ông có vị bui rồi.

Thơ ng t ng Lê Văn T

Tác Giả: Nguy n h u Du

Thứ Ba, 07 Tháng 6 Năm 2011 20:33

Đ i t ng ch a b nh M lúc đ o chính x y ra. Sau m t th i gian ông v l i, vì b nh tình không thuyên gi m. Đ i tá Tr n Vĩnh Đ t là ph tá c a trung t ng Trung, t ng c c tr ng t ng c c Chi n tranh chính tr đ c trách v tù binh, k v i t i:"Khi đ i t ng v , đ i tá ra đón, sau luôn đ n thăm ông, và ông r t đau xót v v i c các t ng lãnh đã gi t t ng th ng. Ông nói: "M y th ng t ng này làm sao lãnh t đ c mà cũng đòi .. có th ng nào ch u ph c th ng nào đ u. T i nó gi t ông c thì sau này t i nó s h i h n. Tìm đ u đ c ng i yêu n c và can đ m nh ông Di m, nghĩ đ n ông tao mu n khóc".

Đ i t ng còn l i trong c ra chu i tràng h t do t ng th ng t ng, mà ông luôn đ trong ng i (đ i tá Đ t đã ch t Vi t Nam)

Đ i t ng đ c vinh th ng t ng (5 sao), v th ng t ng duy nh t c a quân đ i Vi t Nam C ng Hòa, tr c khi t tr n vào cu i tháng 10-1964. Nghe nói khi mai táng, gia đ nh đ chôn theo đ i t ng c tràng h t mà t ng th ng đã t ng.